

SAMOBORSKI LIST

Ljetovališni vjesnik

"Samoborski list" izlazi 1. i 15. u mjesecu.
PRETPLATA na cijelu godinu stoji K 4—, na po godine
K 2—, a na četvrt godine K 1—. S poštom stoji 48 fillira
na godinu više, a u Ameriku K 140 na godinu više.
Pojedini broj stoji 20 fillira.

Odgovorni urednik: Dr. Mijo Juratović.

Uprava i opravništvo nalazi se u "Samoborskoj tiskari" S.
Šeka, trg Leopolda Salvatora.

OGLASE prima uprava, a plača se za petiti redak u redak-
cijskom dijelu po 20 fil. u oglašnom 10 fil. Za oglase, koji
se više puta uvriježuju, daje se znatan popust.
Novci se šalju upravi, a rukopisi uredništvu "Samob. lista".
Neplačena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

GODINA II.

U Samoboru, 1. rujna 1907.

BROJ 17.

Telefon u Samoboru.

Već dugo se u Samoboru opeča potreba, da se zavede telefonska postaja. Više trgovaca, zavoda i ureda izrazilo je još prije šest, sedam godina želju, da se Samobor spoji telefonom. Onda je i trgovino poglavarstvo poduzelo neke korake, obratio se na poštansko i brzoj. ravnateljstvo, na trg.-obrtničku komoru, pak na ministarstvo trgovine.

Da bi telefon nama Samoborcima dobro došao, ne treba — mislimo — posebice dokazivati. Velika je to blagodat za trgovca, obrtnika, ako se može staviti smješta u dogovor sa trgovcem, obrtnikom itd. u drugom mjestu, doznati potrebite informacije, naručiti robu i dr. Jednaka je korist i za javne uredne, poslovne i novčane zavode.

Važnost je telefona na dlanu, pak je razumljivo, što su se i druga mesta zauzela, da dobe telefon. Pače imade i mnogo manjih mesta od Samobora, koja imadu već danas telefonsku postaju.

Godine 1902. povedena je bila rasprava u pitanju telefona između naše općine i pošt.-brzog. ravnateljstva. Potonje je tom zgodom predočilo dva načina spojenja i priopćilo uvjete, uz koje bi se mogla da uredi telefonska postaja u Samoboru. Na ove uvjete nije se moglo pristati, pak je poglavarstvo istaklo ponovo svoje želje, i razjasnilo, kako se u Samoboru ne radi o tome, da se uvede t. z. mjesna telefonska mreža, već jedino o tome, da se spoji Samobor sa Zagrebom, te bi se u tom pogledu mogao uzeti Samobor kao okoliš zagrebački. To da bi bilo tim lakše, te skopčano s malim troškovima, jer već postoje telefonski stupovi do l'odsusjeda, dakle u duljini od 11·5 km., a postoje i posebni telefonski stupovi uzduž željezničke pruge Zagreb—samoborske lokalne željeznicice za njezin vlastiti saobraćaj počevši od zagrebačkog do samoborskoga kolodvora.

Covjek?

Jel' Sergij Feodoroviću, ovako se ne pišu pripovijesti? Nego vjerujte, da ne ču htjeti napisati pripovijest, jer "miholjice" što su cvjetale u Baden-Badenu ocvale su, a i "pjesme bez riječi" što su su odzvanjale gostinjom zamire su poput "zamirućeg života". A o tom se pišu pripovijesti—rekoste nije li? To se vidi, čuje, zamnije, pripazi i upamt, pa se vadi iz duše sve jedno po jedno . . .

Nego ovo nije pripovijest uvjeravam vas. Eto što je:

Djed Ivanuška, — ne onaj što je mirno umirao na peći — nego moj djed Ivanuška, sjedio je na krupi u sjeni svjetlicavim maslini i borova s dugim iglicama svezanim sve dvije po dvije. Ivanuška djed volio je ovako sjediti. Njega se dašto nije dolmalta duboka tijela, što se je ravno s nebom spuštao na more, da ga onda pokrije tamnim sjenama, niti se oko njega Ivanuške razgledavalo u daljine, gdje bi se samo na časove zabijelio bijelo krilo golubovo. Duša djeda Ivanuške bila je već od prvih dana ovako natopljena tijonom, koju nije nikada prodirao koji svjetio zvuk ili trakt.

I danas je on sjedio ovako bez misli i bez želja, samo je gledao. Još nije pala noć, pa su ribari bacili svoje mreže na obalu. Prizor na skroz običan, a djedu ravnodušan, kao i svaki drugi. Nego najednom zagleda se on u ribu, što se pratičata izbacena na suho i — on se zamisli. Da! vjerujte djed Ivanuška počeo mislit. Ozbiljno mislit. Mislio je: kako je ipak gupo otinat se sudbinu, on je sudbinu u svojim mislima na-

Naša je općina istakla i naše ljetovišne prilike, te naglasila, kako velik broj stranaca dolazi ovamo za ljetne sezone, koji bi također upotrebljavali telefonsku postaju, koja bi se uređila kod ovdješnje pošte. Sve to bi nosilo posebni dohodak i naknadilo brzo trošak oko uvedenja telefona u Samoboru.

Ipak mi sve do danas nemamo telefona, i ne znamo, gdje je zapravo stvar zapela, i koji su to pravi uzroci, koji su sprječili, te se nije dosada realizovala ova misao. Koliko nam je poznato, javilo se već prije 5 godina 10 pretplatnika za telefon u Samoboru — najbolji znak kako bi ih danas bilo i više, i kako je opravljena želja za telefonom u Samoboru.

Saznajemo, da se u posljednje vrijeme čitava stvar nalazi kod županijske oblasti, na koju se obratila općina, da ona u svom djelokrugu poradi oko ostvarenja ove namisli.

Svakako bi trebalo stvar pospješiti, da se ovoj živo osjećanoj potrebi što prije zadovolji.

Samobor — Iječilište.

Piše Bude pl. Budisavljević.

Mnogo sam puta potonjih trideset godina polazio u Radegund pod Štajerskim Lovčenom, u Murzuschlag blizu Semmeringa, u Eggenberg kraj Graca i Priessnitzthal pod kraj Mödlinga, da poištem trošnom živčeviju okrepe i snage. Dosta mi je u to vrijeme bilo prilike motriti na svoje oči, slušati na svoje usi, kolikim se je patnici, što su ih prištunule razne bolesti, u ovima i nalikim zavodima bar dobrobitno popravilo ili znatno osnažilo ili posve povratilo dragocjeno zdravljie, to najveće dobro čovjekovo. Radegund mi sam toliko bježe ugodio te sam o njem, pun usilita i zahvalnosti, nekako 1882. godine u "Viencu" napisao, iskitio — proši Bože dobri i ti čitatelju blagi — veliku pjesmu u prozi.

Obradovah se s toga nemalo, čitavši pod jesen preprošle godine, da je u Samoboru podignut te otvoren hy-

Ovaj zanimljivo pisani članak izlazio je u jednom zagrebačkom dnevniku, a mi ga donosimo, jer smo uvjereni, da će biti od posebnog interesa za naše čitate. I sam g. pisac, umir. veliki župan i odlični književnik, izradio je posebice želju, da odštampamo članak u "Sam. listu". Ured.

zivao: što mora biti. Ele bori se i pračikaj ne hasni! Kako je komu sudeno. Nije baš ni davno, što se nedaleko obale bacila u more mlada djevojčica, koju je Ivanuška volio u koliko se to uopće o njemu može i reći. No on je nije požalio ni časak, samo je utješio njezinu majku: nije, nije dušu pogubila, jer joj je tako sudeno bilo.

Onda se Ivanuška nije zamišljao, a danas mu nekim čudom baš sunule misli, kad je gledao tu ribu, koja je već i prestala gibati se. „Baš se izranila pračikajući“, rekao si je djed Ivanuška. A tako se i ljudi izrane, pa svejedno pogibaju. Eto on, djed Ivanuška nije se nigda otmio ni izranio. Pred njim prolazila su sada sasima nenadano, a vrlo jasno njegova zaboravljena mladost i djetinstvo. I on se u nju zagleda. Bivalo, dok je još pasao koze, da je zašao u tudu bašču, nu on nije nikada ni pokušao, da se zakloni od susjeda, koji bi — toga radi — već iz daleka na nj navaljavao kletvama, dok niješ u samoj blizini te kletve primile takav oblik, da je on s njih nosio vidljive tragove. Slučilo se, ne jedamput, da je djed Ivanuška ostao i preko ručka u školskoj sobi, dok su njegovi drugovi, kod svojih kuća sasno objedovali, ali on nije ni jednom suzom krušao samo izmamiti milosarde učiteljevo. Ne, on se doista onda već nije otmavao sudbinu. Ona je od prvog dana na nj naregla poput kakva crna oblaka, ali on nije nikad ni pomislio, ni poželio, da bude sunčem i da je rastjera.

Pa! Osjećao se dobro!

Ali zar je drugima bolje? Njegovim drugovima iz mlađih dana? Koliko ih ima još i Livilj? Nije li ona razvalima kuća njegova prijana Petra? A gdje je Petar? Nije li ga nestalo u dalekoj zemlji, kamo je otišao, da

dropatički zavod. Radovao sam se tomu nikuvećma, jer je taj zavod nikao tik glavnoga gradića i ječilištu, štono je već podavna na lijepu glasu. Svi znamo, kako je danas u stranom svijetu tako reći — u svakom većem stuću već nači takvih zavoda, dok nas nekud još ne će da ostavi onaj nedobri stari drijem, s koga željni boljega zdravlja, volimo tumarati u daleki svijet a da ne žalimo truda ni vremena, ni duga ni naporna a skupa i suvišna puta.

I podem lani da vidim, što se je to udesilo i kako se je upričilo novo lječilište u prijaznom starom trgovinu Samoboru. Pokloniv se lječniku u samom lječilištu zamolim ga, da bi mi pokazao zavod, komu je začetnikom i osnovateljem on, Samoborac porijetom sam, i s njim u slozi prijašnji pregnutljivi trgovinski načelnik a u mjestu lječnik M. Kleščić.

Pristala zgrada na zemljištu, gdje se je već nalazio hladno kupalište, pod obronkom brda, štono se s istoka pruža k zapadu prema starinskoj gradini, kojoj trošne mirine mrko u vis Štrije kao nijemi svjedoci svjetline prošlosti. Zgrada je kojih 36 m. u duž a 8 u šir, na tihu mjestu nedaleko ceste, što kroz mjesto sječe, a k sjevero-zapadu opkužio ju dragušan gajic kitnjaste crnogorce. Dva su joj odjela: na lijevo od ulaza onaj za ženske a desno za muške; u sredini gospodski uređeno predvorje, iz kojega se ulazi postrance u oba krila te još ponaljevo u sobu lječnikovu, ponadesno u sobu nadzornikov a med ovima za sad je soba s kdom i s krevetom za elektromasažu. Još je na desnu stranu sobica za knjigovodu, a na lijevo su vrata, kroz koja se stubama ulazi na ravan krov, gdje su opet odjeli za zračnu i sunčanu kupelj. U odjelima su desno i lijevo do ulaza dašto pregrade s posteljama za ležanje onih, što ih umotaju u debele biljce, a iza tih pregrada opet posebni su odjeli za raznovrsna električna ili parna kupanja te i prostor za polijevanje. I u kupke za kupanje uglijenom kiselinom privodi se ova iz posebnih strojeva mjerom i topotom, koliko već treba.

Udešena je ovdje dakle fizikalna terapija prama znanstvenom shvaćanju fiziološkoga djelovanja vode, kako ga je obradila i utvrdila učena glava čuvenoga profesora Winternitz i njegovih odličnih učenika-posljednika. Zavod je za sad omanji a do našega je svijeta, da što prije bude te koliko veći. Sve više naime otimlje maha lječenje akutnih i kroničnih bolesti na prirodn način bez lijekova, lih upotrebo fizičkih sredstava: vode, zraka, elektriciteta, svjetla, gimnastike, masaže, uza zgodan način života u pogledu hrane, posla, kretanja, sna i drugih važnijih pomagala, da uščuvaš zdravlje. Sve više

iskapa zlato, kad mu je organj uništil dom i kuću? A njegov brat Luka, pa Ivica tamo iz brijege? I ti su se otimali i pračikali, a sad sjede i oni na svojim stolcima tih i klonili, a on djed Ivanuška, još će bez štapa proći cijelim selom. „Tako je tako“ ponavljao je sada djed Ivanuška i žirkao jednim okom, a to je radio samo onda, kad mu je koje jelo bilo sasno.

„Tako je tako“, gundrao je dalje i razmišlja se dalje. Smije se reći on je bio sa sobom zadovoljan. Kad ga ono uzeli u vojnike i kad se otac i majka rastapali u suzama, on je samo mirno spremao torbak i trpio u nj sve, što je trebalo odnijeti i donijeti po odredbi. Nije ni onda žalio na sudbinu, kad se je rastajao sa djevojkom, koju je te iste godine imao uzeli. Anjita je gorko plakala i sklopiljenim ga rukama zaklinjala, da se u ratu čuva od taneta i sablje! A on je samo smiren odgovarao: „Ne plači, Anjita, što mora biti — bit će“. Pa je i otišao i što je moralno biti, bilo je. Ivanuška se vratio bez dva prsta na ruci, a iste godine ženi se a drugom djevojkom, jer Anjita nije htjela imati čovjeka bez prsta. To i ne treba spomenuti, da mirnu pličinu Ivanuškine duše, ni ovo ni dirlulo, kamo li uzdrmalo! jest, doista djed Ivanuška nije imao ni srca ni pameti, te je samo nekim čudom sudbine zaostao među ljudima u dodiru s prirodom i silama; a nije zašao med paragrafe. Ništa, baš ništa, nije se moglo ni pohvaliti time, da je u srcu djeda pobudilo, koji ljudski osjećaj ili u glavi njegovoj rodilo koju misao, do danas, do ove ribe, što se tako teško rastajala sa životom.

Nego da se vratimo životu djeda. Ocenio se i mirno podnosio, kad ga žena ružnim riječima tjerala iz kuće, kad su mu sinovi odrasli i nazivali ga „starom ludom“, davali mu da jede tekar štrogod; nije se jed

grnu u ovo lječilište patnici od poremećenog živčanoga sustava (neurastenije, histerije, hipohondrije, neuralgije, migrene, nesanice itd.), ili osi, što boluju s poremećenim disala, probavila, od bolesti na srcu, u žilama, bubrežima, mjeđuru a i od raznih nevoljica ženskih.

Pričaše mi dočekljivi domaćin, kako se ponovo izvodi vanjska ili nutrašnja masaža po raznim metodama novije dobe, pričaše mi o lječenju na suncu ili zraku, o gimnastici, o upotrebi fanga, o lazni gorskim putevima. Poslije mi je pokazao tih zavoda bassin za plivanje, kraj koga je, čini mi se, osamnaest soba za svlačenje, a podno bassina zgrada za podvorno i pomoćno osoblje. Poposjediv još časom u ugodnom hladu više zavoda i kupališta, obrekoh, da će lječenje, živ li budem, i sam rado doći, "perkati stare kosti" a tad se oprostih s ljubeznim domaćinom i vratih se natrag. No usput me a na žarku sunca poput nemila mraza u ranu zoru opuri nečist vonj iz nepokrivene jaruge baš do puta prama kupalištu, a na cesti opet sreće me sivkasti oblačići prašine od kola, što istom bijahu projurila nepoškrivenom cestom. I ovo me je nekud nemilo trgnulo iz milotna zanosa te pomislih sam u sebi (a i ne bih rad da se dalje čuje) kako li se — gdje trse mjeseta i gradovi, ma i ne bilo u njima ovakvih zavoda, ta sebe, svoga zdravlja i obraza radi, da izvedu kanalizaciju, da im mjesto bude svagda čisto, da ih nikad ne gusi prana a kamo'i — onakav ne miris, najblaže govoreći.

o samu mi se domala dalo na žao, što sam mož preprijecko sudio, pa se na povratku u Zagreb uzme tješiti, da sam valjda baš u nezgodan čas onud nahrupio, prolazio.

Ljetos dodo, kako i obrekoh, na poduži boravak i predah se zavodskom lječniku, da mi tjelesnoj napasti namakne lijeka ili boljikta. A već prvih dana otisnuh se desno, lijevo, da upoznam bližu okolicu lijepoga, položitog trgovista. I gotovo na žao mi se dalo, što toga, pritisnut službenim teretom, već prijašnjih godina učinio ne bjež. Nije ono sebirado naklapanje niti pusto mudrovanje, što čitamo ili čujemo češće, da je Samobor svojom prirodom stvorio za ljetovanje. Eno sat vožnje od glavnog grada smjestilo se mjesto od 3000 duša, uronilo med ogranke Okić-gore. Sredinom žubori hladna Gradna a s jugo-zapada opasala ga brda i brdelji, štono se tih samoga trgovista izdižu pa sve većma rastu prema najjačemu vrhu pogledne Plješevicu. Iza leda, na zapad naime, kroz dva gorska položita, hladovita klanca protječu bistri potoci, a kroz one prodolice po vas dan lagodno prši blag lahorac, dok večerom ne nabuji pa onda zapirlika i plahom strujom navre, da utoli, da poguši i slijedne ostanke dnevne omare.

(Nastaviti će se).

Društvo za poljepšanje Samobora.

Posljednji put smo se osvrnuli na djelovanje ovoga društva. Držali smo dužnošću da progovorimo o 20 godišnjem radu jednog društva, koje je svojom ustrajnom i pozrtvovnom djelatnošću ostavilo jake tragove na svim vidljivijim tačkama prirodnih naših ljepota. Rekosmo, da nam je žao, što su nam društveni zapisi tek od godine 1899. na raspolažanju. Ono što se nalazi u njima, toga se i mi dotakosmo. Sada nam je popuniti onaj naš članak. Jedan naš prijatelj, koji se od početka nalazio u društvu, podao nam je još neke podatke. Drago nam je, da ih možemo zabilježiti te spomenuti i druge ličnosti, koje su stekle zasluga oko društva, a nijesmo ih mogli u posljednjem broju istaći.

Prvi početak društva pada u mjesec listopad 1886. Na čelu odbora nalazio se onda pok. Vjekoslav Stoc. Tajnikom je bio bivši samoborski načelnik Dragutin Švarić, a blagajnikom g. Ivan Brdar. G. Brdar vrlo se mnogo trudio oko društva, te se njegovoj revnosti mora da zahvali mnogi društveni uspjeh. U analima društvenim pripada mu odlično mjesto. Još se nalazio u odboru Ljudevit Smidhen, čije su zasluge općeno poznate, pak umir. satnik Ivan Stilinović. Ovaj je nadzirao neobičnim veseljem i marom prve radnje i truo se oko uređenja dvoreda u Rambergovoj i Novoj ulici.

Ivanaška ni protivio tomu, da na naslonu njegova stolca noće kokoši i stari pijevac, koji bi ga svako jutro zatreptav krilima ošimio po starom, izrovanom licu. Tako je prolazio život djeda. On je znao, da će i sada, kad se vrati kući biti taj život jednak prvašnjemu kao jaje jajetu, ali čemu otimati se . . .

Da se uopće može otimati, to mu je tekar ta riba danas pokazala. No on je njeni otimanje nazvao glušču i odlučio prvi put u svom dugom životu, da neće drukčije nikako raditi, nego što je i dosada radio. Ili recite sami, bili djedu pomoglo otimanje? Bili mu bilo štograd pomoženo? Da je onda, dok je još djetetom bio i izbjegavao šakama susjedovim bi li mu danas bilo bolje? Ili, da je Anjita postala njegovom ženom? Bi li ga ona tjerala iz kuće, to dašto djed Ivanaška ne može posve točno ustvrditi, ali ide li on i ovako? Ne ide ne, niti će ići. Eto svejednako je! On se nije nigda protivio onomu, što mora biti, pa ne će ni sada. I „ovo što mora biti“ napunilo je opet njegovu dušu i izbrisalo za čas već ovaj trag, koji bi možda djeda Ivanaški pokao, kako je uzaludno i besmisleno proveo cijeli svoj dugi vijek. Ali to se nije dogodilo, a djed Ivanaška, može se reći, bio je vrlo zadovoljan.

Da su se u prvoj godini mogle različite radnje započeti, moglo se odbiti i na to, što su razni putujući agenti darovali oko 160 K za poljepšanje Samobora. Za ovu stvar su ih predobili mnogi naši trgovci.

Član društva, koji nam je pružio ove informacije, mniye, da bi i sada gg. Trgovci mogli sakupiti i znatičije svote, jer trgovaci putnici imaju dobru plaću, a za volju svoje mušterije svaki bi od njih rado žrtvoao par kruna za društvo.

Nadziranje mladeži.

Zagrebačke su novine javile, da će se kod zagrebačkoga redarstva po američkom uzoru uvesti sekacija, kojoj će biti zadatac, da bude nad zapuštenom djecom te da ih nastoji privesti na pravi put. Ova će sekacija biti u trajnom dodiru s roditeljima, koje će upozoravati i pozivati prema potrebi, da vrše svoju uzgojnu zadataku, ako su je smetnuli s uma.

Ako djeca ostanu bez roditelja, taj će se redarstveni odsjek pobrinuti, da djeca budu namještena u obrt ili trgovinu.

Kako se vidi ova sekacija čeka važan i velik zadatak, a da se pomišlja na osnutak ovakog odsjeka, znak je, da ga izazivje potreba i to neodgodiva potreba. Po zagrebačkim ulicama i zakucima ima djece, koja su potpuno prepustena sama sebi. Dolaze u nevaljala društva i primaju tamo svako zlo u svoje duše. S njima ima policija i brige i posla, a imat će valjda i onda kad odrastu, i kad bi morali da budu potpuni ljudi. No nema take djece samo u Zagrebu, ima je i po drugim mjestima, a što je mjesto veće, lakše se ovako zlo uvrežuje i širi. Gdje raspuštenost u mladeži zauzme mah, tamo se širi poput priljepljive bolesti, i treba za vremena upotrijebiti sredstva, da ne postane epidemija.

I u Samoboru se višeput čuju tužbe na raspuštenost pojedinih dječaka i dječacića, pa valjda samo konstatovati, dali su ovake tužbe opravdane.

Kad bismo na ovo jednostavno negativno odgovorili, značilo bi da smo zatvorili oba oka, i da ne ćemo da uvidimo zlo. Baš u posljednje vrijeme mogli bismo više slučajeva zabilježiti, gdje su se neki dječaci pokazali u potpunoj pokvarenosti. Pokazalo se, da ima među raspuštenim dječacima i hitoprštiča smjelije vrste. Nedavno odgovarali su neki pred sudom radi patvaranja novaca. Prije par dana jadikovali su omanji dječki u općinskom zatvoru, uhvaćeni radi krade grožda. Ima toga i više, a da i ne govorimo o tome, kako pojedini derančići puše ulicama, izgovaraju najbogumirske kletve i pokazuju očite znakove raspuštenosti i iskvarenja.

Tko je tomu kriv i što bi valjalo činiti, da se ovaki pojavi umanje i sprečavaju?

Ima žalbože roditelja, koji ne pitaju po čitav dan za svoje djetete, koje tumara ulicama i skriva se po kojekakim mjestima. Sretni su, da si ne vide sinčića kod kuće, a zaboravljuju, da će to sve uroditи najgorim posljedicama po njihovo dijete. Možda će to uvidjeti, kad će to biti prekasno, a možda ne će ni onda uvidjeti svoje zablude. Paša je također veliko zlo. Mladež školska i druga dolazi ovdje u dodir s opakom i pokvarenom mladeži i neizbjježivo je, da se i dobra djeca okužuju. — I tu bi trebalo puno roditeljskoga nadzora nad ovim malim pastirima, ako se već moraju da have ovakim poslom. I pojedini majstori trebali bi da jače pripaze na svoje šegrete, i da pomno nadziru njihovo vlastanje. Bržljivi majstori ne puštaju dječka bez nadzora, pa se to vidi odmah i na ovakim šegrtima. Posve im je drugo vlastanje od onih, koji su prepusteni sami sebi. Dakako da ni majstori ne mogu mnogo, ako već dobe iskvareno čeljade u zanat.

Škola ne može sve. Nju treba da podupire dom. Gdje dom, roditeljska kuća razara ono, što sa gradi školu, tamo ne može biti prava uspjeha. Oboje treba da je u skladu i doslulinu.

A i policija mora da učini svoje. Nevaljale i besposlene dječake, što se skiju ulicama, treba da dozove k redu. A treba da i roditelje ovake djece pozove pred se, i da ih uputi na njihovu svetu roditeljsku dužnost.

Tako bi se raspuštenost, koja se počela i kod nas javljati kod mladeži, mogla barem spriječiti i umanjiti, ako se već ne da posvema uništiti.

Domaće vijesti.

Početak školske godine. Danas se započela nova školska godina s misom i sazivom Duha sv. Školsko se zvono opet javilo, a ulice oživjele od djece i roditelja, što po prvi put prate školske „novake“ u domaća hram prosvjetite.

Novi predsjednik „Saveza hrv. učiteljskih društava“. Na optvoj skupštini „Saveza hrvatskih učiteljskih društava“, koja se održala 22. kolovoza u Zagrebu izabran je namjesto odstupivšeg predsjednika „Saveza“ prof. Basarića novim predsjednikom za iduće trogodište g. Josip Kirin.

Ovo je najveće odlikovanje, što ga može sveukupno hrvatsko učiteljstvo podati pojedincu, najjači je dokaz povjerenja, ljubavi i privrženosti, što je uliva Josip Kirin u redovima narodnih prosvjetitelja.

Na ovu novu časnu odliku, koja je zadesila Josipa Kirina, osvrćemo se s ponosom i mi, ne samo s toga što je novi predsjednik „Saveza“ Samoborac, već i stoga, što je ovo važno i odlično mjesto zauzeo jedan od najzaslužnijih hrv. učitelja i najagilnijih trudbenika na polju školstva.

Josip Kirin rodio se u Samoboru 23. lipnja 1855. Pučku školu svršio je u svom rodom mjestu, a gimnazijalne nauke i učiteljsku školu u Zagrebu. Kad je dobio učiteljsku diplomu započeo učiteljovati u Mariji Bistrici, a god. 1891. bude premješten u vježbaonicu uz kr. mušku učiteljsku školu u Zagrebu. Danas je pridjeljen na službovanje zem. vlasti, odjelu za bogočaće i nastavu. — Kirin je kao tajnik „Hrv. pedagoško-knjižzbora“, pa kao tajnik i blagajnik „Saveza“ stekao neprocjenivih zasluga, tako te nije nikoga iznenadio, da ga je danas hrv. učiteljstvo izabrao svojim pročelnikom i predsjednikom.

Bit će sada 3 godine protekli, što je Kirin proslavio tridesetgodišnjicu svoga učiteljovanja, a na njegov rad osvrnuli su se tada pobliže školski i drugi listovi. Pedag. časopis „Napredak“ napisao je tada među ostalim i ove značajne riječi, s kojima se i mi potpuno slažemo:

„Čestito ime Kirinovo znači danas među pučkim učiteljstvom hrvatskim toplo i djelotvorno ljubav za narodnu školu i učiteljski stalež, neskorim volju, veliku radinost i rijetku ustrajnost u borbi na trnovu putu, što vodi k svjetlijim danima narodne prosvjeti i narodnih učitelja. Oko čestitoga imena Kirinova danas se široko krili i tjesno privija uza nj iskrena ljubav hrvatskoga učiteljstva, koje ga je poodavno već upisalo na časne stranice prvi i pravih svojih ljudi.“

Cestitajući g. Kirinu na velikom odiškovanju, kojim ga je počastilo hrv. učiteljstvo, želimo mu puno sreće u njegovu radu i djelovanju na boljat škole te narodnoga učiteljstva, koje još uvijek uzalud vapi, da sine sunce jednom i na njegova vrata.

Natječaj za kotarskoga lječnika u Samoboru. Budući da je g. dr. Milan vitez Bišćan zatražio mirovinu, raspisala je županijska oblast natječaj za mjesto kot. lječnika u Samoboru do 10. o. mj.

Promjena u sudstvu. Sudb. prislušnik g. Milutin Jurčić, koji se dosada nalazio u službovanju kod kotarskoga suda u Bošnjacima, izaslan je na službovanje kot. suda u Vukovar.

Za Šmidhenov spomenik primila je uprava našega lista po 1 K od gg. Oskara pt. Simića, Vjekoslava Kirina i gdice Fanike Sestrić. — Od g. Dure Kompareta 5 K, koju je on svetu sakupio među bivšim tamburašima u gostonici g. Jose Budija ml.

Promjene u svećenstvu. G. Vjekoslav Noršić premješten je za kapelana u Stenjevec. — Novomisnik g. Josip Bolarčić namješten je za kapelana drugoga u Samoboru. — G. Ivan Majerović, bivši kapelan u Samoboru, a poslije u Selima zagorskim, premješten je za kapelana u Okić bl. Dj. Marije.

† Hinko Roman Müller. U Zagrebu, kamo se prije nekoliko godina preselio, umro je u krilu svoje obitelji jedan od najuglednijih samoborskih građana — Hinko Roman Müller. S njim pada u grob poštenjak, čovjek rođoljubivih osjećaja, koji — premda rođen tudinac — znao je uvijek djelotvorno zasvijedočiti svoju ljubav prema Hrvatskoj. Kao obrtaik u Samoboru podigao je lijep glas svojoj tvornici voštane robe svojom stručnom spremom i svojim žilavim trudom, pa su se njegovi proizvodi svuda tražili i cijenili. U društvenom životu bio je Hinko Müller rado viden gost i prijatelj, a sva naša društva ubrajaju pokojnika među svoje utemeljače. Laka mu zemlja, a naše iskreno saudeće ozalošćenog obitelji!

Za „Društvo za poljepšanje Samobora“ darovalo je kod uprave našega lista g. Vjekoslav Kirin učitelj u Zemunu, 1 krunu.

Skladba posvećena trgu zastupstvu. Dirigent glazbenoga odjela vojne glazbe g. Antun Motal posvetio je svoju poznatu i omiljenu skladbu „Svečanost u Samoboru“ zastupstvu slob. i kr. trga Samobora. Skladbu uloženu u ukusne korice i s naslovnim listom, na kojima se nalazi posveta, predao je skladatelj trg. općini.

Isto je tako g. Motal predao već prije „Samoborsku koračnicu“ načelniku g. Copu, komu je — kako je poznato — i posvetio recenu kompoziciju.

Učiteljske vijesti. Imenovani su: Samoborac g. Franjo Perše, namjesni učitelj u Lepoglavi, privremenim učiteljem u istom mjestu; gdica Jelka Matzinger namjesna učiteljica u Sv. Nedjelji, privremenom učiteljicom u istom mjestu; gdica Milka Prejac kandidatkinja pučkoga učiteljstva, namjesnom učiteljicom u Podsusjedu.

† Avgusta Krnjavci rođena pl. Kneževics umrla je u srijedu, 21. kolovoza u Samoboru u 72. godini života, te prebašena u Zagreb, gdje je pokopana na Mirogoju u vlastitoj grobnici. Pokopnica je udova iz kr. velikog župana, a majka kr. županijskog perovode g. Mirka Krnjavca u Samoboru. Laka joj zemlja!

Pitanje premještaja groblja. Prije dvije godine stvoreno je zaključak zastupstva o premještanju groblja, odnosno o odlučenju groblja za općinu Podvrh. Usljed toga izabrani su pododbori u zastupstvu jedne i druge općine, koji bi ovo pitanje imali pretresti i prema čijim bi se prijedlozima imao stvoriti onda končni zaključak. Kako dozajemo, ovih će dana trgov. načelnik opet potaknuti stvar, te pozvati odbore, da započnu svoje djelovanje. Kako je pak međutim izabran novo zastupstvo u opć. Podvrh, to će se tamo morati da bira i novi odbor za raspravljanje u pitanju groblja.

Zakup općinskoga lovista. 9. rujna počevši od 9 sati prije podne održat će se kod kr. kotarske oblasti javna usmena dražba zakupa općinskoga lovista za upravnu općinu trga Samobor. Ovo loviste zaprema

površinu od preko 2889 jutra a iskličena mu je cijena 50 K. Vrijeme se zakupa počinje 15. listopada 1908. a traje 15 godina. — Dražbovati može samo osoba neporočna. Godišnja zakupnina ima se 30 dana prije izminuća svake zakupne godine unaprijed platiti u općinsku blagajnicu.

Odlazak vojne glazbe. Danas nas ostavlja odjel vojne glazbe 16. pješ. pukovnije, koja je kod nas puna tri mjeseca proboravila. Za sve ovo vrijeme pružala nam je najljepši glazbeni užitak, te danomice privukla brojno općinstvo na trg i restauracije, u kojima je koncertovala.

U izvedbi najrazličitijih kompozicija pokazala se ova glazba, kao što je i razumljivo, potpuno na svom mjestu, u njela je svagda istaći estetsku muzičku vrijednost komada, te dokazala da znade prebroditi i najteže poteškoće glazbene tehnike. Treba da spomenemo i u zoran red i disciplinu, koja je vladala među glazbenicima, kao i to, da se g. Motal kao dirigent pokazao na visini svoje zadaće. Tačan, revan, savjestan, glazbeno lijepo obrazovan i nadaren, umio je vješt ravnati odjelom, a ostavio nam je i poznate dvije skladbe prikazane našem trgovatu. Sve to čini, da ostavlja u nas najljepšu uspojenju.

Glazba je imala neobično opsežan repertoar. Izvela je u nas 32 razne ouverture, 33 potpourija, 28 opernih komada i fantazija, 41 koncertni komad i pjesma, 32 valčika i 60 koračnica. Ukupno 226 kompozicija. Naravski, da je od ovih komada gotovo svaki još 2 do 3 put opetovan.

Zdravstvene prilike u Samoboru i njegovu kotaru od 15.-31. kolovoza bile su osobito povoljne. Pojedini slučajevi domaće groznice i bolesti probavili opaženi su u nekoliko slučajeva. Priljepljivih bolesti u Samoboru nije bilo, a skripta je posve nestala.

Kr. žup. fizik, u zamjeni vrhovnog liječnika, pregledao je prošli tjedan ovdješnju liječniku. Uz fiziku bili su nazočni u povjerenstvu kot. predstojnik vitez Trnski i kot. liječnik dr. Bišćan. Pregledavanje obavljeno je rigorozno i potrajal je puna 3 sata. Rezultat pregledbe je povoljan, te je liječnica, što se tiče kolikoće kao što i kakvoće liječnika pronadena u najboljem redu. Ovo je posljednja pregledba u današnjoj zgradi, jer će se do godine smjestiti liječnica u novosagrađenoj kući, čije će prizemne prostorije biti naročito udešene za liječničke potrebe. Dr. B.

Porezovnicima na znanje. Budući da su uplate javnih dača u velikom zaostaku, to je kako od strane kr. finansijskog ravnateljstva u Zagrebu tako i od strane kr. kotar. oblasti u Samoboru izdan strogi nalog, da se sve javne daće ovršno utjeraju.

Mi upozorujemo sve porezovnike neka uznastoje sami što prije svojim dužnostima udovoljiti, da ne budu morali uz zatezne kamate još i nastale ovršne troškove namiriti.

Regulacija potoka Rakovice. Radnje za regulaciju potoka Rakovice započele su već mjeseca srpnja pod nadzorom izaslanika kr. zem. vlade, te su obavljene od ušća Savskoga rukava do seha Strmca. Sada se nastavljaju te regulatorne radnje između seha Strmec i samoborske željezničke pruge. Pošto je većina maloporezovnika svoj doprinos za tu regulaciju namirila, to su i vele porezovnici u obročnim obrocima počeli plaćati svoj doprinos. Ta će se regulacija provesti do općinske ceste između Samobora i Mirnovca u duljini od 8 kilometara.

Dobrovoljni prinosi za glazbu. Naš odlični sugrađanin i trgovac g. Eduard Presečky, te uprava Hydropatskoga zavoda položili su na ruke trg. načelnika prvi 50 K., a potonja 45 K. za pokriće troškova za glazbu. Ovo su dosada najveći prinosi, koji su prispjeli u istu svrhu.

Povjerenstvo za sastavljanje grunt. uložaka dovršuje svoje poslovanje u Samoboru s 1. siječnja 1908. Jedan dio ovoga povjerenstva odlazi poslije toga u Bjelovar, dok će ostali činovnici biti premješteni u Zagreb za uređenje zemalj. granice. O. mјernik Ivan Hartig bit će premješten zem. vlasti.

† Marija Granner umrla je u 63 godini svoje dobe u Brežicama. Pokojnica je sestra našeg sugrađana i trgovca g. Gabrića, a u rodbinskoj svezu s obitelju Jurčić. Laka joj zemlja!

Krine forintače. 13. kolovoza donijela je Franjica Drganc par pilića da proda kod ovdješnjeg gostionica Roščaka. Supruga Roščakova isplatila je te piliće jednom krivotvorenom forintacom, koju je navodno dobila od nekih osoba što su dan prvo tamo vino pili. Stučaj je prijavljen oružništvu, da stvar razvidi.

Upozorujemo se p. n. općinstvo, da kod primanja novaca pripazi, jer nije isključena mogućnost, da se još nalazi koji krivotvoreni novac u prometu.

Osudjeni patvarači novaca. Zagrebački sudbeni stol osudio je radi krivotvorena novca Josipa Kralja iz Zagreba na 4 mjeseca, a Antuna Novaka iz Samobora i Josipa Optiza iz Brašove u Ugarskoj na tri mjeseca teške tamnlice. Mi smo o ovom njihovu činu već prosljeđene godine potanje izvijestili.

Dar glazbi. Trgovac i posjednik g. Eduard Presečky darovao je glazbi 40 boca vina prigodom njezina odlaska iz Samobora. — Još su darovali vino glazbi za njezinu boravljenu u Samoboru gg. Reizer st. i Vilim Anger.

Škola u Rakovpotoku. Kako su dosadašnje prostorije škole u Rakovpotoku nepodesne, a učiteljski stan nezdrav i vlažan, odlučeno je, da se do godine gradi nova dvorazredna škola. Uslijed toga izabroj je

ovi dana oblasno povjerenstvo na čelu s predstojnikom g. vi. Traskim u Rakovpotoku, te odredilo mjesto za novu zgradu na zemljištu g. pl. Wenckea.

Skupe tikve (buče). Pripovjeda nam očeviđac kako je nedavno dovezao na naš trg neki seljak kola se neko 200 kom. tikvi i cijenio ih ravno sa — 31 K. Doista malo preskupi tikve!

Prekupljivanje na trgu. Učestalo su opet tužbe na prekupljivanje na našem trgu. Dolaze protiv pojedinaca prijave na općinu, a i mi smo primili više tužbi na prekupce. — Povodom toga načinjeno je organima redarstva i tržnom nadzorniku g. Kogoj, da oštro bđu nad prekupljivanjem, i da prekršataje smjesta predvedu na poglavarnstvo, a prekupljeni žive zaplijene.

Sa trga. Primili smo ove retke: Prošli petak opazimo i opet upravo žalosnu pojavu prekupljivanja Iz obližnje Kranjske dovezli su Slovenci nešto više i bolje ribe. Odmah se našao jedan gospodin i kupio naravno pod silu, ovećeg soma kg. po K 140, kojeg je odmah zatim preprodavao kg po K 280.

Upozorujemo tržni nadzor na ovaj pojav, jer ćemo u buduće bez obzira iznositi imena tih prekupaca, koji na ovaki način dižu skupoču u Samoboru.

Smrt od otrovanja krvi. Magda Barbarić 45-godišnja seljakinja iz Kerestinca nalazila se u svom polju, te akupljala posušenu strelju golim rukama. Najednom osjeti na unutarnjoj strani desne nadlaktice neznačitu bol poput uboda. Ne sluteći ništa za otišla je kući. U noći počeo se medutim bolovi ojačavati, a ruka do ramena otjecati. U pregibu ruke podigli se mjeđuhrići, a mišići desnih prsi do vrata zateklo je neobično. U tom stanju dovezena je Bara u Samobor kot. liječniku, te nije mogla ni da izade iz kola, tako je oslabila. Liječnik je konstatovao znatan vrućinu i naglo disanje bolesničino, te joj odredio lijek i protiv lokalne boli i protiv tjelesne vrućine. Bilo je uzalud. Četiri dana kasnije bolesnica je izdahnula u teškim mukama. Ne zna se, dali je pokojnici ujela zmija, muha ili što drugo. Nesumnjivo je medutim, da je nesretnica umrla uslijed otrovanja krvi. Dr. B.

Popis novih ljetovišnih gosti donjet ćemo — radi nedostatka prostora — u budućem broju.

„Samoborski list“ svojim preplatnicima.

Primiće se kraju i treća četvrti, a mi listajući našu knjige opažamo na žalost, da nam znatan broj naših preplatnika nije posao još niti lili pretplate za ovu godinu, premda smo dužnike svojim načinom već opetovano sjetili njihove dužnosti. No nesamo da ima ovakih dužnika, već žalibice ima takih, koji nijesu zadovoljili svoju dužnost ni za prošavšu godinu.

Ova načinica mora da zabrinjuje. Naš list osnovan je iz lokalnog patriotizma, a njegov opstanak stoji jedino do njegovih preplatnika i do požrtvovnosti suradnika, koji besplatno i od dobre volje ispunjuju njegove stupce. Tiskarske troškove kao i one za upravu našega lista treba da na vrijeme namirujemo, a sve nam to ne će biti moguće, ako se toljek broj preplatnika bude i unapred oglušivao na naše molbe i opomene.

Molimo dakle ovim putem ponovno sve one, koji su preplatom zaostali, da je izvole što prije, a svakako do 15. rujna namiriti.

Isto tako apelujemo i na ono građanstvo i prijatelje Samobora, koji dosele ne preplatili našega lista, neka pristupe u broj njegovih preplatnika.

Što jače nam bude pritjecala pomoći našega građanstva, to više ćemo moći da poradimo za unaprednje lista i interese našega zavičaja. Ne tražimo veliku žrtvu: Z. jednu krunu na četvrt godine zacijselo će moći svatko lako pregorjeti, komu je stalo, da mu u rođenom domu izlazi i uspijeva domaće glasilo.

Okolišnu inteligenciju i naše prijatelje u kotaru molimo, da nas pomažu i materijalno i moralno, napose pak da nastroje raširiti „Samoborski list“ među narod. Njih će to stojati malo truda, a nama i narodnoj prosvjeti pomoći će mnogo. Preplata listu ostaje ista kao i dosada, a zabilježena je na čelu našega lista.

Gospodarstvo.

Na znanje vinogradarima. Trg poglavarnstvo obznanjuje: Prijave vinogradara glede priroda ovogodišnje berbe u svrhu oprosta plaćanja poreza od pića na vino za domaću porabu, — primaju se do 15. rujna 1907. u uredu trgovinskog poglavarnstva.

Oni, koji se have točenjem vina ili rakije namalo ne trebaju ove prijave podnašati, jer nemaju pravo na gornju pogodnost.

Bartolovski sajam u Otrševcu, koji se održao prekojuče, bio je vanredno posjećen. Dotjerano je u svem 735 komada rogaloga blaga. Ali s prodajom je bilo slabu, jer stranih kupaca nije bilo. Prodano je samo 35 kom. blaga i to domaćim mesarima i seljacima. Cijene su blaga bile vrlo niske.

Da je toliko blaga dotjerano, ima se odbiti na bojazan seljaka radi nestalice krme, koja očito prijeti ove zime. Ovo je i glavni povod, da cijene blaga još sveudjili padaju. Sad bi bilo vrijeme, da se i cijene mesa bez okljevanja snize.

Radi vladanja svinjske zaraze zabranjen je promet svinjama iz sela Domaslovca. Radi sumnje s iste počasti zabranjen je promet svinjama i iz sela Parkaševca i Hrastine.

Društvene vijesti.

Dobrov. vatrogasno društvo u Samoboru izaslat će odjel vatrogasaca k proslavi posvete barjaka bratskog društva u Krapini. Ta će se svečanost obaviti 7. i 8. o. mj. Na čelu naših vatrogasaca polazi onamo zapovjednik g. Duro Lešec.

Gospodarsko udruživanje. — **Osnivanje vinarske udruge u Sv. Mariji Pod Okićem.** (Dopis.)

U Sv. Mariji Pod Okićem postoje već dvije zadruge: seljačka i gospodarska. Obe ove zadruge lijepo napreduju. Nabavljanjem plemenitije pasmine goveda pincgavsko i simentalске rase za krijanje domaćom bušom stočarstvo se dobrano pridiglo, — upravo obnovilo. Ponukom vrijednih osnivača ovih udruga gg. župnika Kućasa i posjednika Valečića dao se narod potonjih godina i na osiguranje stoke.

Da pak livade urode što više i što boljim sijenom, počeli su pojedinci gnojiti svoje livade i djetelišta umjetnim gnojivom i s velikim uspjehom. Za ovu godinu već je predbilježena i narudžba za dva vagona umjetnog gnoja. Blago si ga narodu, gdje imade iskreñih prijatelja napretka, koji ga vode, ako i ponalo ali sjegurno k blagostanju i sreći!

Najnovije i najvažnije poduzeće za unaprednje gospodarstva u ovome kraju je osnutak vinogradarske udruge. Kako je trgovina vinom u našoj domovini uopće mlinjava i neuredena, a način pivničarenja zastario i primitivan, nužno je, da se brzo poradi oko toga te se naše pivničarstvo, a tako i trgovina vinom iz temelja promijeni. Vrijedni naši Okićanci učinile korak k riješenju i ovog važnog, paće životnog pitanja. U tu svrhu bijaše za nedjelju 25. srpnja sazvana skupština, na koju je došlo 200 skupština, koji su tečaj same skupštine pratile s najvećim zanimanjem. Sastanku je prisustvovao od zem. vlasti povjerenik za vinogradarstvo i voćarstvo g. Milan Hržić, od gospodarskog društva u Zagrebu tajnik Dr. Poljak i vi. putujući učitelj u Samoboru P. Cesar.

Iza pozdrava g. Kućasa utoč je riječ put. učitelj g. Cesari. U kratkim crtama prikazao je, kako je u nas zaostalo pivničarstvo, i što bi valjalo činiti, da se podigne i unapredi. Treba se pobrinuti i za trgovinu, da prokrčimo put našemu vinu i u inozemstvo. Svemu tomu najbolje će se doskočiti osnivanjem vinarskih udruga i izvažanjem vina na vanjska tržišta. — G. dr. Poljak iscrpivo je obrazložio o načinu i organizaciji ovake udruge, u kojima treba da posluje sposoban knjigovoda i vješt pivničar. K ustrajnju udruge treba smjesta pristupiti, jer nam inače prijeti konkurenčija iz susjednih država. Izrazio je želju, da budu udruge u nekoj svezu s gosp. društvom (centralom), koje bi posredovalo oko jeftinije nabave inventara i za novac uz što niži kamatnjak. — G. Hržić razložio je, kako vin. udruge napreduju u Cislajtaniji, naročito u Tirolu, te ističe, kako će vlast rado ići udrugama ususret.

Iza toga je zaključeno, da se osnuje vinarska udruga, za koju će se izraditi pravila kod gospodarskog društva u Zagrebu.

Lisica je zbilja „lijja“.

Za ljetne vrućine prodemo jutrom ja i prijatelj dolinom „Gradne“ i sjednemo na pečinu kraj potoka, da ručujemo i da se ohladimo.

Mi u jelu, a na puškom daleko iznenadi opazim lisicu, kako se nizbrdice k potoku spušta a u gubici nosi nekakvi čuperak.

Upozorivši prijatelja, prestanemo žvakati, i upijimo oboje oči. Naša tišina, žabor potoka i protivno povjetarice spriječiše, te nas nije zamijetilo „lijino“ lukavo oko, fino njuško i tanano njeni uho.

Došavši lija do potoka premjeri ga okom i ne-smetana okrene se i stane. Naša pažnja pretvoriti se u pravo zurenje. Lija najednom počne natrške puzati. A kad opazimo, da lija repom u vodu roni, naše zurenje prijede u iznenadno začudenje. Nesamo da je lija namočila rep, kojega je opetovan iz vode izvlačila, već je ona čitavim tijelom pomalo u potok natrške ronila i opet se izvlačila, dok konačno nije do glave zaronila.

A kada si tijelo do gubice omotila, spusti lija onaj čuperak iz gubice, skoci brzo iz vode, otrese vodu i izgubi se u goru.

Znatiželjni pospješimo do mjesta, da vidimo, što je lisica iz gore u gubici donesla i u vodu spustila. Razocarali smo se, kada smo našli jedino čuperak mahovine.

Ali kada je moj prijatelj, koji rado izbliža njušku, taj čuperak pridigo, bijaše posipan u tren oka po licu i rukama od skačućih životinjica neugodno ko električnom strujom. Razabramo, da lija nije iz brda k vodi samo zato došla, da si tijelo za ljetne vrućine Kneippovskom metodom osvježi, već naročito zato, da si na mudri način s tijela otjera nepriljene goste, koji za ljetne vrućine nesamo životinje već i gospodu uzemiruju i oko kože šakalijaju. Zato je lija sa brda u gubici donijela onaj čuperak mašine (mahovine) i u nj mudro postepice svoje nemile goste vodom tjerala, koji da spase svoj život konačno u mahovinu poskakaše, all išnjom varkom i na vodi ostaše.

Neka nitko ne misli, da je to iz Eziopovih basni, već je živa dogodovština, koja se zbila kraj potoka „Gradne“ pred dva svjedoka, koji se samo

Javna zahvala.

Svim znancima, prijateljima i rodacima, koji su mogu dragog i neprežaljenog supruga Hinka Romana Müllerja sproveli do poslijec neg počivališta, te svjema, koji su mi pismeno izrazili sačeće ili mi bud kojim drugim načinom kušali ublažiti boli nad teškim gubitkom, — ovime najsrdičnije zahvaljujem.

Rozina udova Müller.

Otvorenje gostionice.

Na križanji, Šmidhenova ulica broj 7. otvorili smo gostionicu, u kojoj ćemo točiti izvrsno domaće vino, te posluživati s dobrim toplim i hladnim jestivima.

Preporučujući se sl. općin. da ovu staru gostionicu i nadalje svojim posjetom počastiti izvoli, bilježimo s veleštovanjem

A. B. Božić.

Javna zahvala i oproštaj.

Svim prijateljima, znancima, i dobrotvorkama s kojim se ne mogu pojedinice oprostiti na odlasku u Ameriku k svomu suprugu, — kličem ovime iz veseloga srca „S Bogom“.

Ana Kudelić.

Br. 1850 ex 1907.

Oglas.

Nalogom kr. kot. oblasti u Samoboru od 11 srpnja 1907. br. 4.740 određeno je, da se svi psi, koji se po javnim mjestima i ulicama bez marke i bez brnjice skici, — imaju hvatati, a vlasnici pasa prijaviti kot. oblasti kazne radi.

Upozorju se stoga vlasnici pasa da svoje pse ili doma drže ili ako idu van od kuće, providiti dadu pas-jim markama i brnjicama, jer je podjedno dan nalog životera, da takove pse imade hvatati, a organima je ovog poglavarstva podjedno naloženo, da imadu svakoga vlasnika psa koji bi se o gornju odredbu ogrijesio — prijaviti.

Poglavarstvo slob. i kr. pov. trgovista.

U Samoboru dne 26 kolovoza 1907.

I.hrv.tvornica štapova

Karuna Allnoch-a u Bregani kupuje bukova, grabova i javorova glatka, ravna, 30 do 80 cm. debela, 2—4 metra duga stabla i plaća povoljne cijene.

Za proizvod štapova kupuje u svakoj količini kestenove, jasenove, svibove, drenove i lijeskove ravne štapove (štile). Pobliža uputa i pogodba kod

Ravnateljstva tvornice štapova u Bregani kraj Samobora.

STJEPAN ŠOIĆ

(prije I. Levičar.)

Čast mi je obavijestiti sl. općinstvo trgovista Samobora i okoline, da sam preuzeo trgovinu mješovitom robom od gosp.

I. Levičar.

Na skladištu imat će u svako doba veliki izbor

stakla i porculana iz prvih čeških tvornica, svježeg cementa, Roman i Portland kao i gašenog i negašenog vapna, gradjevnog drva i trstine.

Veliko skladište brašna iz najvećih paromilina,

kave počevši od najjeftinije do najfinih vrsta, riže najbolje kakvoće. Veliki izbor najboljega i najfinijega ruma, izvrsnih čajeva te raznovrsnih likera. — Kupujem i prodajem na malo i na veliko kukuruz, pšenicu, zob, ječam i druge zemaljske proizvode.

Preporučujući se sl. općinstvu, da me u mome pothvatu počasti što obilnijim narudžbama, bilježim s veleštovanjem

STJEPAN ŠOIĆ.

Dr. Friedländera Tinktura za kurje oči

najbolje sredstvo za odstranjevanje kurjih oči, žuljeva, ozebina itd. bez ikakove boli. — Dobiva se u Samoboru samo kod

MAVRE NEUMANA (Filipa Jurčića nasljednik).

Cijena bočici sa uputom uporabe 80 filira.

Novost!

Zaštićeni kolobar.

Ovaj satni kolobar kojim se ura na lancu iz djepe povlači spomen je prečicom, koja onemogućuje, da se kolobar svine i od ure otrgne, kako se to često zbiva kod običnih nezaštićenih kolobara. Mnoge su ure na taj način pale iz ruku i tako se oštetele, da im nijedan urar popravkom nije mogao onu točnost nadomjestiti koju je ura prije kazivala.

Ovaj kolobar može se umetnuti na svaku uru

Jedino zastupstvo u Hrvatskoj

IVAN SUDNIK
urar u Samoboru.

Na skladištu držim iste satove Švicarske točno iduće. Popravke od satova i zlatnina obavljaju se jeftino, brzo i točno. Vanjske narudžbe kretom pošte.

„MALVINA CRÈME“

Tko želi uzdržati nježnost i ljepotu svoje kože, neka svaku večer prije spavanja nariba svoje lice, vrat i ruke sa „Malvina crème“ i to tako dugo ribati, dok se Crème posve ne izgubi u koži.

Nečistoća teinta, crvena koža, sunčane pjegi i ispućane ruke i usla, sve se to ostranjuje sa „Malvina crème“.

„Malvina crème“ ne sadržaje nikakvih po kožu štetnih tvari, te i dulja uporaba ne može po kožu štetna biti.

Duljom uporabom biva koža mekana i bijela.

„Malvina crème“ posjeduje još i to svojstvo, da se ne pokvari i ne otrvane, te je uvijek dobro za uporabu.

Cijena 1 tončiću K 1:20.

„Malvina sapun“

Podupire djelovanje „Malvina crème“, te je za pranje veoma ugodan i troši se veoma štedljivo.

Cijena komadu 80 filira.

„Malvina parfum“

je veoma fina i ugodna mirisa, te se dobiva već u to spremljenu bočamu.

Svi ovi preparati radeni su u mojoj ljekarski, te su pravi samo oni, koji nose ovaj zakonom zaštićeni znak.

Ljekarna
I. Kleščić,
u Samoboru.